

13- KINH PHẠM CHÍ ĐÂU-LẶC

Nghe như vậy:

Đức Phật trụ tại Lê sơn, nước Vương xá. Khi ấy bảy vị quý tướng quân cùng với quý tướng quân Quyết-ma-việt hẹn ước: vùng cai trị của vị nào sinh ra báu vật phải thông báo cho nhau biết. Trong cái ao thuộc vùng cai trị của quý tướng quân Quyết-ma-việt sinh ra một hoa sen ngàn cánh, rộng lớn như bánh xe đều có màu hoàng kim. Quý tướng quân Quyết-ma-việt dẫn năm trăm con quý đến chỗ bảy vị quý tướng quân kia báo:

–Hiền giả nên biết, trong chiếc ao do tôi cai quản đã sinh một hoa sen ngàn cánh, riêng rộng của nó đã lớn như bánh xe, đều có màu hoàng kim.

Bảy vị quý tướng quân liền báo:

–Hiền giả cũng nên biết chỗ của tôi cai quản cũng xuất hiện điều thần diệu quý báu là Đức Như Lai Chánh Giác đi độ khắp ba cõi. Lời Ngài dạy đều làm cho người thế gian được an ổn, sinh pháp lạc vô thượng kiên cố vô song. Điều quý giá xuất hiện ở chúng tôi nào như báu vật của Hiền giả. Vào ngày mười lăm trong tháng, Ngài thuyết giới giải tội.

Quý tướng quân Quyết-ma-việt báo với bảy vị kia:

*Nay mười lăm ngày tịnh
Đêm sáng như vàng dương
Cầu Phật kiếm phươg nào
Không tỏ nơi Ngài trụ.
Phật nay trụ Vương xá
Truyền dạy Ma-đề-nhân
Người nghe đều dứt khổ
Thấy rõ pháp thế gian
Từ khổ lại sinh khổ
Đoạn rồi, khổ không sinh
Nghe Bát chánh đạo rồi
Ưa muốn pháp canh lộ.
Nay cùng đến lễ lạy
Bậc ta hằng tôn kính.
Khởi ý đi cầu học
Nhưng niệm Hữu không dừng
Nếu còn yêu và ghét
Hữu niệm liền khởi theo.
Khi đứng đi chánh niệm
Ý lặng không sở hữu
Niệm yêu, ghét không còn
Niệm Không chẳng lồi cuốn,
Chẳng nên vướng niệm tham
Nào hại không y cứ
Bỏ niệm Hữu, hạnh chân
Liệt tuệ không đắm trước.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bỏ tham không thủ giữ
Thương, buồn, tâm nhu động
Đoạn niệm không đắm tà
Biết khổ gần làm chi?
Nên giữ miệng không dối
Không ganh, đừng ác ngôn
Chánh ngữ không gièm pha
Không nghĩ lời tranh đấu
Giữ miệng tâm chớ xảo
Chẳng ganh, nói lời ác
Giữ hạnh sao theo dật?
Không có sao loạn tâm?
Nếu không nhiễm dục ác
Ý sẽ tịnh không dơ
Mọi chấp trước trừ hết
Với pháp nên thắm suy
Ắt đến được tỉnh giác.
Sở hành đều đã tịnh
Đoạn trừ hết không đắm
Nên không còn thai sinh
Thấy chân lý ba đời
Sở hành tịnh không cấu
Thành tựu mọi pháp hành
Trừ pháp định tự tại,
Thế Tôn, đức toàn thiện
Thân, khẩu đều an tĩnh
Phật trụ định trong rừng
Hãy cùng đến chiêm lễ.
La-hán Lộc Tôn Trường
Ăn ít diệt tà tham
Mau đến hỏi pháp độ
Do đâu diệt thoát khổ?
Chiếm ngưỡng Đức Như lai
Sợ hãi đều không còn
Cúi đầu đánh lễ Phật.

Bảy vị tướng quân quý và Quyết-ma-việt, sau đó mỗi vị có năm trăm quý hợp làm Thiên chúng, cùng đi đến chỗ Phật, cúi đầu đánh lễ Phật xong đứng một bên. Quyết-ma-việt quý tướng quân bèn bạch Phật:

La-hán Lộc Tôn Trường
Ăn ít tu đặng tâm
Thế Tôn định trong rừng
Chúng con xin thưa hỏi:
Khổ kia từ đâu diệt
Làm thế nào thoát khổ?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bày nghĩa đoạn nghi vấn
Làm sao thoát, không khổ
Khiến diệt trừ khổ đau
Làm dứt đi đau khổ?
Lời diệu giải nghi ngờ
Theo nghĩa không còn khổ.
Ai tạo tác đời này,
Ai tạo tác vướng mắc,
Ai tạo sở hữu đời
Ai tạo làm đời khổ?

Sáu tạo tác đời này
Sáu tạo thành vướng mắc
Sáu tạo thành sở hữu đời
Sáu tạo làm đời khổ.

Đời này ai được độ
Đêm ngày trọn không nghỉ
Chẳng vướng cũng chẳng mắc?
Vực sâu ai chẳng chìm?

Tất cả theo thọ trì
Hành theo tuệ nghĩ tưởng
Lòng niệm theo ý thức
Là đức vượt bờ kia.
Lìa xa dục tưởng đời
Gặp sắc cũng chẳng màng
Chẳng vướng cũng chẳng mắc
Là chẳng chìm vực sâu.

Từ đâu còn sáu hướng
Làm sao không còn nữa
Ai khổ cũng nghĩ vui
Diệt tận chẳng còn gì?

Sau đó hoàn sáu hướng
Sinh ấy chẳng còn sinh
Danh diệt, dứt vô sắc
Hết tận còn lại gì
Vui mừng bước qua đường.

Bảy vị Đại tướng quân
Hiểu nên báo ân sâu
Đức Phật hiện khai đạo
Pháp thí là vô thượng.
Nay ma hợp ngàn chúng
Đều chấp tay đứng yên
Tất cả tự quy mạng
Với Thế Tôn Đại Sư.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nay tỏ lời cáo biệt
Thấy về trông việc nước
Đều lễ Bạc Chánh Giác
Niệm pháp nương pháp Phật.*

Bấy giờ giữa tòa có vị Phạm chí tên Đâu-lặc, cũng ở trong chúng, nhân lúc ấy bèn khởi ý với Bạc Tịch diệt Giải thoát, sinh lòng nghi ngờ. Phật biết Đâu-lặc có ý sinh nghi ngờ, bèn hóa ra Đức Phật hình dung đoan chánh đẹp vô cùng, người trông thấy không ai là chẳng vui. Hình thể vượt hẳn chư Thiên, thân có ba mươi hai tướng Đại nhân, sắc vàng tía, mặc y đại pháp. Đệ tử cũng là hóa nhân. Hóa nhân vừa nói, đệ tử cũng nói. Đệ tử vừa nói, hóa nhân cũng nói. Hóa nhân do Phật tạo ra. Hóa nhân nói thì Phật im lặng. Phật nói năng thì hóa nhân im lặng. Vì sao? Vì để chế phục mọi niệm. Hóa Phật bèn vén y bày vai phải, chấp tay dùng kệ tán thán:

*Nguyện xin hỏi Đấng Hiền Thần
Xa lìa tịch tĩnh rất vui
Từ đâu học được diệt tận
Đều chẳng thọ sở hữu đời?
Do đa dục nên ngã hiện
Cứ nương theo tất phải loạn
Ấy là ái dục bên trong
Làm biến hoại đi giác thức.
Chẳng dùng thì liền tự thấy
Chi bằng giảm trừ các thứ.
Tuy nghe thính chúng xưng tán.
Chẳng khinh mạn với kẻ khác
Như sở pháp đã được biết
Hoặc bên trong, hoặc bên ngoài
Nấy xin sức mạnh từ trong
Không chỗ nắm bắt có, không.
Nên tự giữ hạnh cầu diệt.
Chứ theo người học cầu diệt
Lấy ý tự hành đoạn diệt
Cũng chẳng tùy vào nơi nào.
Như ở giữa chỗ biển khơi
Không sóng dâng, rất yên lặng
Hết thấy dừng nghĩ như vậy
Chẳng giác cùng ý với thức.
Nguyện làm con mắt Đại tuệ
Đã chứng pháp lại hiện thấy
Nguyện làm thiện thứ quang nhân
Từ trí định biết các thứ.
Mắt nhiếp nhìn, hai bên khác
Bị tay lại chẳng đón nghe
Theo vị giới, chẳng tham trước.
Ta chẳng có gì trong đời.
Thân có đây như thô tế*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chẳng nghĩ tưởng khởi sâu tư
Liên khởi sinh nguyện như vậy.
Gặp hãi sợ, tuệ chẳng ngại
Được lương thực và thức ăn
Như chiếc y đang dùng đây
Biết dùng đủ sau chẳng lo,
Theo định đó, chẳng tham thêm
Thường tu định vui trong rừng
Xả là lý không hí phạm
Khi ngồi cũng như lúc nằm.
Chỗ thanh tịnh nỗ lực học
Chẳng tự sợ mất khi ngủ
Việc học hành thường giữ nghiêm
Dứt mê mờ và bởn cợt.
Muốn đời tốt tất xa lìa
Dứt tổn hại liền rõ mộng
Đừng quán để hiện thiện ác
Đừng hiện tuệ nơi bào thai
Tất chẳng gần gũi với Thiên.
Đừng tạo tác nơi mua bán
Đừng theo đó làm tư lợi
Đừng tham đắm nơi quê nước
Chẳng theo đó cầu dục lợi.
Đừng mừng vui chẳng thành thực
Cũng chẳng nói lời đôi nghĩa
Sở hành tận vì cầu tuệ
Giữ giới chẳng chút xem thường.
Đến kết cùng chẳng sợ hãi
Gặp hiền nhân chẳng lớn lời
Bỏ lòng tham không đổ tậ
Bỏ hai lời pháp hận bi.
Lòng muốn học lời tham trước
Cũng chẳng buông tiếng thô lậu.
Không xấu hổ, chẳng học đòi
Hành buông xả, chẳng giữ oán
Bày thô ác lời chẳng thiện.
Cùng học đòi như phạm nhân
Khéo ngăn lại chớ theo cùng
Tuệ ứng hiện thân chẳng lỗi.
Theo Như Lai lấy làm chính.
Chẳng buông tâm ý vu vơ
Từ tĩnh lặng biết diệt tận
Chẳng nghi ngờ lời Phật dạy.
Tự trí tuệ pháp chẳng mất
Chứng pháp thấy biết vô số

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thường theo học tuệ Như Lai
Lại chẳng vướng theo tuệ ấy.*

Phật giảng kinh Nghĩa Túc này xong, các vị Tỳ-kheo đều hoan hỷ.

M